

**MINISTERSTWO
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA**

Sekretarz Stanu

Kazimierz Smoliński

Warszawa, dnia 11 marca 2017 r.

DGN.2.052.8.2017.TN.1

NK. 452/96/17

Pani
Agata Górnicka
Szef Gabinetu Politycznego
Ministerstwo Rozwoju

Szanowna Pani Dyrektorko

W odpowiedzi na pismo z dnia 2 marca 2017 r., znak IK:181288 dot. RPW 19224/2017, przekazujące wystąpienie Pani Ewy Wierzbowskiej Prezes Fundacji Profilaktyki Endokrynologicznej im. Jerzego Tetera w sprawie zorganizowania spotkania w celu przedstawienia propozycji uregulowania kwestii reprivatyzacyjnych poprzez zmianę przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2016 r. poz. 2147, z późn. zm.), informuję, że resort infrastruktury i budownictwa nie jest właściwy do podjęcia działań legislacyjnych w sprawach reprivatyzacji.

Na wstępie pragnę zaznaczyć, iż tożsamy wniosek Pani Ewy Wierzbowskiej wpłynął do resortu infrastruktury i budownictwa w dniu 17 listopada 2016 r. oraz w dniu 30 listopada 2016 r. Z uwagi na fakt, iż sprawy dotyczące uregulowania problematyki tzw. „gruntów warszawskich” pozostają poza właściwością ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa pismem z dnia 1 grudnia 2016 r. oraz z dnia 15 grudnia 2016 r. powyższe wystąpienia zostały przekazane do rozpatrzenia zgodnie z właściwością ówczesnemu Ministrowi Skarbu Państwa.

Właściwość Ministra Infrastruktury i Budownictwa dotyczy bowiem spraw gospodarki nieruchomościami, regulowanych przepisami ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2016 r. poz. 2147, z późn. zm.), z wyłączeniem spraw z zakresu realizacji roszczeń reprivatyzacyjnych. Roszczenia wynikające z tytułu przejęcia mienia na podstawie tzw. „dekretu Bieruta” mają charakter roszczeń reprivatyzacyjnych, ponieważ wynikają z przejęcia przez państwo własności prywatnej bez wypłaty odszkodowania, na podstawie aktu generalnego dotyczącego określonej kategorii osób lub mienia.

Przepisy ustawy o gospodarce nieruchomościami, dotyczące wywłaszczenia nieruchomości, odszkodowania za wywłaszczone nieruchomości oraz zwrotów nieruchomości, są ustanowione z myślą o „bieżącym” naprawianiu szkód powstających w rezultacie dokonywanych wspólnie, indywidualnie określonych wywłaszczeń nieruchomości. Na powyższe wskazał również Trybunał Konstytucyjny, który w wydanym w dniu 28 października 2015 r. postanowieniu w sprawie sygn. akt P 6/13, stwierdził, że „przepisy u.g.n. o odszkodowaniach są ustanowione z myślą o „bieżącym” naprawianiu szkód powstających w rezultacie dokonywanych wspólnie, indywidualnie określonych wywłaszczeń i nie można na ich podstawie oprzeć rekompensaty za masowe wywłaszczenia dekretowe.”

W związku z wejściem w życie z dniem 1 stycznia 2017 r. przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 2260) i likwidacją urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa ustawodawca kompetencje ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa między innymi w zakresie ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o realizacji prawa do rekompensaty z tytułu pozostawienia nieruchomości poza obecnymi granicami Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 169, poz. 1418 z późn. zm.), w szczególności w dysponowaniu środkami Funduszu Rekompensacyjnego (art. 53 pkt 2 lit. a ustawy - Przepisy wprowadzające ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym) przekazał ministrowi właściwemu do spraw administracji

publicznej. Ponadto stosownie do art. 14 pkt 28 lit. c ustawy dysponentem Funduszu Reprywatyzacji jest minister właściwy do spraw finansów publicznych. Natomiast kompetencje legislacyjne dotyczące reprywatyzacji związanej z tzw. „dekretem Bieruta” nie zostały przekazane do resortu infrastruktury i budownictwa.

Przedstawiony przez wnioskodawcę projekt ustawy o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomości obejmuje między innymi nowelizację art. 215 ustawy o gospodarce nieruchomościami, który umiejscowiony jest w dziale pod tytułem *Przepisy przejściowe, zmiany w przepisach obowiązujących i przepisy końcowe* ustawy o gospodarce nieruchomościami. Zgodnie z wolą ustawodawcy, powyższa regulacja nie miała na celu kompleksowego uregulowania problematyki rekompensowania skutków komunalizacji i nacjonalizacji nieruchomości warszawskich, a stanowiła wyłącznie kontynuację przepisów ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości, która z kolei powieliała rozwiązania ujęte w ustawie z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości. Kwestie reprywatyzacji pozostają poza materiałą gospodarki nieruchomości, którą wyznacza art. 1 ustawy.

W 2015 roku trwały prace legislacyjne nad senackim projektem ustawy o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy - Kodeks rodzinny i opiekuńczy (druk sejmowy nr 3195), który odnosił się do sytuacji prawnej nieruchomości objętych przepisami tzw. „dekretem Bieruta”. Projekt w odniesieniu do przepisów ustawy o gospodarce nieruchomościami dotyczył zmiany przepisu art. 214 oraz wprowadzenia przepisu art. 214a i 214b, tj. przepisów, które podobnie jak art. 215 częściowo regulują kwestie reprywatyzacyjne. Ze względu na materię, której dotyczyła projektowana nowelizacja, w toku prac parlamentarnych Rząd reprezentował Minister Skarbu Państwa, a nie ówczesny Minister Infrastruktury i Rozwoju pomimo, iż projekt ustawy zakładał ingerencję ustawodawczą w przepisy zawarte w ustawie o gospodarce nieruchomościami.

W ostatnim czasie w kwestii reprywatyzacji gruntów m.st. Warszawy działania legislacyjne podjął Minister Sprawiedliwości, który przygotował projekt ustawy o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprywatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich wydanych z naruszeniem prawa. W dniu 10 lutego br. ustawa została uchwalona przez Sejm RP i z dniem 13 lutego br. została przekazana do rozpatrzenia przez Senat RP. W Senacie projektem ustawy w dniach 16, 21 oraz 22 lutego br. zajmowała się Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji oraz w dniu 20 lutego br. Komisja Ustawodawcza (druk senacki nr 422). W dniu 3 marca br. odbyło się połączone posiedzenie Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji. Sejm w dniu 9 marca br. przyjął poprawki Senatu i z dniem 10 marca br. ustawa została przekazana do podpisu przez Prezydenta RP.

Obecnie zagadnienia dotyczące reprywatyzacji rozpatruje Parlamentarny Zespół do spraw Uregulowania Stosunków Własnościowych, do którego kompetencji należą między innymi „prace nad uregulowaniem kwestii reprywatyzacyjnych/rekompensacyjnych oraz związane z dekretem Bieruta”. Na właściwość ustawodawcy w kwestii uregulowania reprywatyzacji na terenie m.st. Warszawy wskazał również Trybunał Konstytucyjny w postanowieniu z dnia 28 października 2015 r. Wówczas Trybunał Konstytucyjny stanął na stanowisku, iż to ustawodawca winien podjąć działania legislacyjne w tej materii, dostosowując zakres prawa do odszkodowania do warunków społeczno-gospodarczych, odnajdując uczciwą równowagę między wymaganiami interesu publicznego i nakazami ochrony praw podstawowych jednostki.

Reasumując powyższe zwracam wystąpienie będące przedmiotem niniejszej sprawy oraz wyrażam nadzieję, że przekazane informacje przyczynią się do wyjaśnienia wątpliwości w zakresie organu właściwego do ewentualnego podjęcia działań legislacyjnych dotyczących reprywatyzacji związanej z tzw. „dekretem warszawskim”.

W załączeniu:

- akta sprawy

Do wiadomości:

- Pani Ewa Wierzbowska – Prezes Fundacji Profilaktyki Endokrynologicznej im. Jerzego Tetera

po zmianach

